

מְדַבֵּר מְדַבֵּר

מְצֵא חוֹ בַּמְדַבֵּר

בפרשה שלנו, המְדַבֵּר, הדומם הגדול אומר את דברו. מְדַבֵּר במציאות הפיזית: הפה הגשמי משמש כלי ביטוי לכח הרוחני באדם. כח הדיבור הוא פלא גדול מאוד, חיבור של כח גופני וכח רוחני. הדיבור מבטא את מחשבותינו הרוחניות. הדיבור בין בני זוג משמש ליצירת קשר. איזה קשר יוצר? התשובה לכך היא: מוות וחיים ביד הלשון. אפשר לדבר מילים של גשר וחיבור ואפשר לדבר מילים קשות ומנתקות. איזה דיבור יש בפרשת במדבר? ההליכה במדבר, כמו הנישואין, היא יציאה ממקום היישוב להליכה בדרך. מהידוע והקבוע אל הלא-נודע. היציאה הזו מזמנת משברים, מזמנת סכנה וקושי רב. צרות רבות מצאונו במדבר, תלונות ותרעומות, נתק וכליה. אך, בפרשה שלנו אנחנו רואים את המדבר מצידו המרומם והנשגב, הליכה זו נתפסת כחסד נעורים, כאהבת כלולות. הדיבור בפרשה הוא **דיבור של אהבה**. כֹּה אָמַר ה' זְכַרְתִּי לָךְ חֶסֶד נְעוּרַיִךְ אֲהַבְתָּ כָּל־לִילְתֶיךָ לְכַתֵּב אַחֲרַי בַּמְדַבֵּר בְּאָרֶץ לֹא זְרוּעָה גַם מִצַּד הַקֶּב"ה הֵהֱלִיכָה בַּמְדַבֵּר מִבְּטַאת אֲהַבָה. וּמְצָאָהּ בְּאָרֶץ מְדַבֵּר וּבְתֵהוּ וְלֵל יִשְׁמַן וְיִסְבְּבֶנָהּ וְיִבְנְנָהּ וְיִצְרְנָהּ וְיִשְׁשֶׁן עֵינָיו. כְּנֶשֶׁר יַעִיר קִנּוּ עַל גֹּזְלָיו יִרְחֹף יִפְרֹשׁ כְּנָפָיו יִקְחֶהּ וְיִשְׂאֶהָ עַל אֶבְרֵתוֹ אֲהַבָה דו סטרית. "אני לדודי ודודי לי" גם לעתיד לבא, לאחר כל מסכת הייסורים אנחנו מתנחמים בפסוקים הנפלאים מתוך ההפטרה: וְהָיָה בַיּוֹם הַהוּא ... תִּקְרָא אִישִׁי וְלֹא תִקְרָא לִי עוֹד בְּעָלִי. הַקֶּשֶׁר יִתְבַטַּא בְּבַחֲרִיהָ, בְּרִצּוֹן וְאֲהַבָה. וְאַרְשֵׁתִּיהָ לִי לְעוֹלָם וְאַרְשֵׁתִּיהָ לִי בְּצֶדֶק וּבְמִשְׁפָּט וּבְחֶסֶד וּבְרַחֲמִים. וְאַרְשֵׁתִּיהָ לִי בְּאַמּוֹנָה וַיִּדְעַתְּ אֵת ה'

הרבנית שריק כהן

מאמנת לזוגיות בחירית - משמחת כולל מר"ץ, מבשרת ציון

"בוחרים במשפחה" - ארגון חברתי ששם לו למטרה לחזק ולקדם את ערכי המשפחה בחברה ובמדינה, מול מגמות הפירוק של התא המשפחתי בארץ ובעולם